

Pregó de la Festa de la Misteriosa Llum 2014

JOAN SOLER I PLAYÀ

Col·lecció "Pregons institucionals"
Número 33, febrer de 2014

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió i maquetació: Inom SA

Agraïments: Associació La Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

**Pregó de la Festa de la Misteriosa Llum a càrrec de Joan Soler i Playà, agrònom i enòleg.
14 de febrer de 2014**

Il·lustríssim Senyor Alcalde, Excel·lentíssima Corporació Municipal, Digníssimes autoritats, Associació Misteriosa Llum, Associació Cuineres del Bages, administradors de la Festa de la Llum d'enguany, senyores i senyors regidors, amigues i amics.

Són dates per a commemorar i recordar. Recordar pot ser nostàlgic, però sobretot buit si no intentem d'aprendre, d'alimentar-nos i agafar forces, idees i inspiracions dels fets que es recorden.

Tot plegat neix de la necessitat d'aigua, d'aliments. Encara avui molts dels productes que podem menjar estan regats per l'esforç de tota la gent que van tenir el que avui en diríem emprenedoria, valentia i al final confiança en l'autoritat moral de poder fer una gestió racional d'aquesta terra preciosa, que ens acull i alimenta en el pas per la nostra vida.

No puc deixar de pensar en com és d'actual aquesta part de la nostra història. Segurament les formes s'han tornat més sofisticades, o potser no tant ... Però ens seguim movent entre allò que qui ocupa el poder diu que es pot fer i allò que ens diu que no es pot fer.

La lliçó, que ens arriba dels fets de la Llum, crec que es resumeix en donar suport a tot allò que és pel bé comú i alhora saber identificar allò que és pel bé de tan sols una minoria.

Un cop aquí, cal actuar en conseqüència i sempre amb una mica més de seny que de rauxa. Només cal tenir en compte una cosa, que és fer-ho bé. Fer bé les coses és tenir present aquest interès comú i posar-hi l'atenció necessària... Fer bé les coses és fer-les maques, pensar en aquells que hi han estat abans que nosaltres i en aquells que continuaran quan ja no hi siguem, carregar-te de llum, començar-les i acabar-les.

I així és justament com va ser construïda la sèquia de Manresa.

En els nostres dies hi ha molts àmbits en que podríem aplicar aquesta lliçó. La meva opció no és indignar-me ni anar en contra, ho considero un desgast d'energia que et deixa més fotut del que estaves, o sigui, a sobre enfadat i en un món menys agradable.

Intento acceptar les responsabilitats d'allò que crec que pot anar millor, i des del meu àmbit d'acció crear alternatives, d'altres maneres de relacionar-nos amb la natura i entre les persones. No hi ha excusa per no fer allò que creiem que seria bo que es fes. Si no fem res per a canviar, estem acceptant les coses tal i com són. Per altra banda quan ja estàs treballant per canviar, ja no tens ganes de queixar-te o almenys canvia el to, l'argument i la qualitat de les teves paraules. Podríem dir que passa a ser una petició.

I la Llum ... Mira que n'és de maca aquesta nostra història: la llum. La fe, la creença, el posar llum a les coses, la transparència i la transcendència. La connexió amb aquella part que supera la capacitat de racionalització.

Fins i tot la punta de llança de la ciència avui en dia: els científics que estan estudiant la quàntica, per més que conquereixen espais de coneixement, sempre els falta una petita peça per acabar de completar el trencaclosques. És en aquests petits espais de buit que queden al digitalitzar la realitat on algú diria que podem trobar Déu, i que la ment no és l'eina adequada per a entendre-ho, cal vivenciar-ho en un mateix per a brindar l'oportunitat d'encabir l'experiència.

Llavors a l'hora de posar-hi paraules, ja s'està passant pel filtre de la raó una altra vegada. És com voler agafar aigua amb un caçapapallones o voler atrapar un raig de llum dins d'una capseta, la llum no pertany al pla en que es mou la ment.

Ens cal com a individus i com a societat aprendre a moure'ns tenint en compte aquest aspecte, cadascú posant-hi el nom que vulgui, però compartint la mirada humil i empàtica cap a tot allò que ens envolta.

Això suposo que es fa en base a la feina de llevar-se cada matí agraint, acceptant compromisos, tenint la força de poder fer coses i a sobre gaudir-les. És així que movem el món i construïm la nostra realitat. I és en base a aquesta llum que podem validar l'oportunitat de les nostres accions i al capdavall ens alineem amb un corrent que sobrepassa la nostra individualitat.

I l'aigua, font de vida. Em sap greu veure tanta superfície de regadiu sembrada de cereal o fins i tot sense treballar. Acostar-se a la terra és un regal i a més vivim en una ciutat que ens ofereix aquesta possibilitat. Saber com es fa el teu menjar, gaudir de veure créixer el fruit del teu esforç d'una manera tan honesta com és el cuidar un conreu. Labor en que tot és veritat, no hi ha especulacions. Com en tantes altres facetes de la vida, cuides un hort per com vius i qui ets, aquí no enganyes.

Els horts també acostumen a ser parcel·les petites on sols tenir veïns. Així teixeixen societat i economia i són mosaic de la riquesa humana d'una ciutat. Els horts regats per l'aigua de la sèquia són els que nodreixen les places de mercats i pageses, que ens recorden l'origen de la nostra festa.

I aquí a Manresa també ens estan aportant la possibilitat de posar en pràctica noves maneres de fer les coses. Especial esment a les cooperatives de consum que tenim a la ciutat com el Rostoll Verd, l'Almàixera o la Guixa, tot i que vull parlar especial atenció a l'ARRC (Agricultura i Ramaderia de Responsabilitat Compartida).

Les famílies que formen l'ARRC comparteixen uns horts a Sant Pau, amb la idea que el menjar els costi el que costa fer-lo. Això vol dir programar junts els conreus, cobrir plegats les despeses materials i del pagès i repartir-se entre tots el que dóna la terra. Apartant el taulell que separa el productor del consumidor, posant-se tots al mateix costat. Equiparant fins i tot l'aportació amb temps a l'aportació amb diners, totes necessàries. Quan sentim parlar de nou paradigma ens cau molt lluny, per a mi aquest n'és un exemple real i concret a costat de casa, una altra manera de relacionar-nos. Està clar que el treball en grup permet d'engegar projectes que sol no pots fer, alhora que se't gira una altra feina, que és entendre's. Però és que si no fem aquesta feina, ja em direu quina hem de fer.

I ja que estem per Sant Pau, m'agradaria recordar un punt una mica oblidat. És un lloc que ja només pel nom que se li dóna connecta la idea d'aigua i de llum: És el *Pou de Llum* (escultura situada a l'esplanada de Santa Clara, mirant el Cardener, relacionat amb l'experiència mística que Sant Ignasi havia tingut en aquest indret).

L'arribada a aquest lloc des de la Cova ofereix un paisatge contemplatiu que valdria la pena de recuperar, pura essència de Manresa: la llum del sol, els horts regats per l'aigua de la sèquia i tot això mentre arribes al lloc de la Il·luminació de Sant Ignasi sota l'atenta mirada de Montserrat. Quin argument més cal per a posar la intenció en arrenjar un altre racó de la nostra ciutat, fer-nos-el nostre, alhora que posem de relleu el nostre patrimoni, la nostra història i ens fem el regal de poder-hi passejar.

Com deia en Josep Pla, tot aquest paisatge és el que l'Associació Cuineres del Bages posa a la cassola. En aquestes festes de la Llum i l'Aigua, el Foc i la Terra ens entren per la porta de la cuina.

La feina de l'Associació Cuineres del Bages és un recull històric, cultural, sensitiu i emocional del que és el nostre territori. Quan no pots triar el que menges és signe de mancança. Quan aquesta artesanía domèstica, poc valorada justament per artesanía i per domèstica, esdevé un art, és un signe inequívoc de que hi ha coses que estem fent bé. Per això us desitjo que per molts anys, aquest receptari cultural i vivencial es mantingui i es transmeti com a eina d'identitat i de benestar.

I tot això sense haver parlat de vinya i de vi. Em sento afortunat. He trobat un ofici que també expressa una història de la meva terra.

Estem vivint en uns moments en què per l'esforç de la nostra gent, especialment vertebrat per la magnífica labor del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Pla de Bages, s'està recuperant aquesta energia tan vinculada a la nostra ciutat i comarca. L'agricultura, i dintre d'ella especialment la viticultura, a través de l'interès que desperta el vi, permet de ser bona portadora de discurs i identitat, fent molt fàcil de poder aplicar en la meva feina valors en els que crec fermament.

Per exemple la recuperació de varietats locals, lligada a la biodiversitat i riquesa d'estils, en un moment en què tothom es queixa de la globalització, però pocs es senten còmodes amb la diferència. I també amb les maneres de com treballar la terra amb respecte, entenent-la com un ésser viu i complex que ens conté i que ens pot alimentar cap a la salut, canviar el com ens sentim i per tant el com pensem i actuem.

Si a sobre, aquests aliments ens venen cuidats i treballats amb l'amor i la consciència que hi posen les nostres Cuineres, llavors el goig ja pot ratllar la plenitud.

Per acabar m'agradaria animar-vos a tots a gaudir de les diferents activitats socials, culturals o esportives que la nostra ciutat ha preparat per aquests dies.

Participar a la Festa de la Llum és una bona manera de portar la flama del record al present, mentre fem ciutat, fem país i passem una bona estona amb vells amics o fem noves coneixences.

Us agraeixo molt a tots l'oportunitat que m'heu donat avui.

Bona Festa de la Llum a tothom !!

Joan Soler i Playà

El pregoner

Joan Soler i Playà

. Neix a Manresa, el 21 de juny de 1971.

Formació Acadèmica:

- . Enginyer Tècnic Agrícola per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)
- . Màster en Viticultura i Enologia per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)

Experiència Tècnica:

- . Director tècnic de Bodegues Roqueta, S.A. i Abadal (1996-2009)
- . Consultor de viticultura i enologia, des de 2009.
- . Assessor vitivinícola dels cellers ABADAL, Can Serra dels Exibis i LAFOU.
- . Vocal tècnic del consell regulador de la DO del Pla de Bages del gener de 1998 fins a l'actualitat
- . Membre del Comitè redactor de la normativa de producció integrada en vinya per a la Generalitat de Catalunya
- . Confrare fundador de la confraria dels vins del Bages (1998)

Experiència Docent:

- . Professor d'enologia i viticultura al màster organitzat per la Fundació Universitària del Bages (FUB) i de l'Institut Català de la Vinya i el Vi de la Generalitat de Catalunya (INCAVI) cursos 2008-2009 i 2011-2012.
- . Professor d'enologia al màster de comunicació gastronòmica a la UVIC, cursos 2007 i 2009.
- . Col·laborador en jornades de tast de vins de l'escola CETT de gastronomia a Barcelona

- . Col·laborador en la formació en sumilleria al casal d'infants del Raval
- . Professor de cursos de poda, viticultura i desenvolupament del món rural a l'Escola Agrària de Manresa
- . Professor de viticultura i enologia ecològica a l'Escola Agrària de Manresa (2011-2012).
- . Professor de cursos de tast de vins per l'INCAVI (1992-1995).

Col·laboracions en mitjans de comunicació

- . Publicacions de maridatges a la revista Descobrir Cuina
- . Col·laborador de la revista Cupatges
- . *Dossier Agrari de la varietat Picapoll*, editat per la Institució Catalana d'Estudis Agraris (IEC)
- . Varies publicacions a revistes tècniques
- . Programa de vins setmanal a COPE Manresa 2000-2002
- . Programa setmanal de vins a La SER Manresa 2004-2006
- . Conferències i d'altres activitats formatives
- . Programa setmanal a Catalunya radio sobre vins i maridatges al suplement de Catalunya Ràdio 2010-2011

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra,
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 2/4. The lyrics are in Catalan and are placed below the notes. The music consists of a single melodic line. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat; set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent."

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tan gentil, tan clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tan excel·lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre pel bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
d'un cas tan singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme se'n va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altra a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altra sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tan estremíssim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isque dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant Ponç prop Santpedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

